

بخش هشتم

رنگ و تزئینات

مقررات

رنگ از طریق اعصاب چشم بر سیستم اعصاب مرکزی انسان و سپس بر اندام مختلف بدن به طور فیزیولوژیکی تأثیر می‌گذارد و انسان عکس‌العمل‌های متفاوتی از خود در محیط‌های مختلف با دیدن و برخورد با رنگ‌ها نشان می‌دهد. ماده ۱- شرکت باید در محیط‌های کاری از رنگ‌هایی که تأثیر روانی زیادی در افراد دارد و نشاط‌آور و آرامش‌بخش است، استفاده نماید.

ماده ۲- ضروری است شرکت بداند که تزئینات مناسب در محیط کار باعث ایجاد رضایت شغلی و انبساط خاطر و احساس غرور در کارکنان می‌شود و در ارباب رجوع و مشتریان نیز خاطره‌ای خوش برجا می‌گذارد.

ماده ۳- شرکت باید اطمینان حاصل کند که انتخاب رنگ با توجه به جهت تابش نور مصنوعی یا طبیعی، نوع منبع و میزان نور، کیفیت استفاده از اتاق و کیفیت رنگ صورت می‌پذیرد.

ماده ۴- ضروری است برای اتاق‌هایی که نور طبیعی کافی به آنها نمی‌رسد از رنگ‌های گرم استفاده شود.

ماده ۵- اگر ارتفاع اتاق زیاد باشد و سقف آن خیلی بلند به نظر آید، باید توجه کرد که اگر سقف به رنگی تیره‌تر از رنگ دیوارها رنگ‌آمیزی شود، پایین‌تر به نظر خواهد آمد.

ماده ۶- ضروری است توجه شود که همراه با رنگ‌های سرد مثل آبی، سبز کم‌رنگ و بنفش ملایم، بهتر است از چراغ‌های مهتابی استفاده شود.

ماده ۷- در محیط‌های کاری که رنگ‌های گرم مثل، شیری، کرم، قهوه‌ای، زرد، نارنجی و قرمز به کار رفته است، بهتر است از چراغ‌های برق معمولی استفاده شود.

ماده ۸- در سالن‌های کار و کارگاه‌ها و محل‌های پررفت‌وآمد و عمومی بهتر است از رنگ‌های روشن استفاده شود.

ماده ۹- در سالن‌های غذاخوری و چایخوری باید از حداکثر تنوع در رنگ‌آمیزی استفاده شود.

ماده ۱۰- در اتاق‌های پذیرایی و انتظار از رنگ‌های آرامش‌بخش، تسلی‌آور و شاداب استفاده شود و از یکنواختی پرهیز شود.

ماده ۱۱- در اتاق‌ها و سالن‌های کنفرانس، اضلاع کوتاه‌تر این نوع فضاها را می‌توان با رنگ‌های گرم و دیوارهای بلندتر را با رنگ‌های سرد رنگ‌آمیزی کرد.